

Nr 657

Av herr **Hamilton**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 50, med förslag till lag om fiskevårdsområden m. m.

Det torde vara ostridigt att det svenska fisket skulle gagnas av ett starkare stöd i lagstiftningen än för närvarande för åstadkommande av organiserad samverkan, såväl när det gäller skiftat som beträffande oskiftat fiske. De förhoppningar som härutinnan ställdes på 1913 års lag om gemensamhetsfiske har blott delvis blivit infriade. Det torde också kunna sägas, att orsakerna härtill i första hand är att finna i lagens konstruktion. Å andra sidan synes det klart att, där de personliga insatserna givits styrka, lagen kunnat tillämpas med framgång. Detta förhållande borde enligt min mening ha lett till att 1913 års lag i princip bibehållits, men att däri företagits vissa ändringar för att göra lagen mer tidsenlig. Vidare borde den klart gälla såväl skiftat som oskiftat fiske.

I proposition nr 50 framlägges nu emellertid förslag till särskild lag om fiskevårdsområden. Detta förslag har erhållit en utformning, vilken möjliggör vida längre gående ingripanden i dispositionsrätten av fiske än som är förenligt med grundvalarna i 1913 års lagstiftning. Det synes mig att lagens tillämpning lätt kan medföra ingripanden i fiskerättsägares dispositionsrätt i en omfattning som blir liktydig med nära nog total rättsförlust. Någon allmän regel om fiskevårdsområdets geografiska avgränsning med hänsyn till belägenheten och beskaffenheten i övrigt av de fiskevatten som kan vara avsedda att ingå i området finnes inte. De föreslagna bestämmelserna om majoritetsbeslut gör det möjligt för en grupp fiskerättsägare, som disponerar fisken inom ett begränsat område, att tvångsansluta ett begärligt fiske på annat håll utan hänsyn till vattendelare, avrinningsområden e. d. Bestämmelserna ger ett helt otillräckligt skydd mot maktmissbruk, där detta söker täckmantel i påstått allmänintresse.

Förslaget är vidare så utformat, att en minoritet delägare i ett fiskevårdsområde kan tvingas att helt avstå från varje fiske på eget vatten på grund av upplåtelse eller fridlysning och i stället hänvisas till fiske å andra vatten inom området. Det kan även medföra, att en majoritet av knappaste slag driver igenom en total utarrendering, som berövar delägarna *varje* möjlighet till fortsatt fiske.

Över huvud taget synes mig det föreliggande lagförslaget vara så stridande mot allmänna rättsprinciper, att det även efter eventuella mindre justeringar icke kan godtagas. Jag anser därför att riksdagen bör avslå det samma. I stället bör efter ny utredning förslag till modernisering av gäl-

lande lag om gemensamhetsfiske framläggas.

Åberopande det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte
dels avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 50,
dels i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl.
Maj:t måtte efter förnyad utredning förelägga riksdagen
förslag innebärande en modernisering av lagen om gemen-
samhetsfiske med bibehållande av de för denna lag gäl-
lande rättsprinciperna.

Stockholm den 1 mars 1960

Fredrik-Adolf Hamilton